

je bil zavrt v poveze za mumije. Sijajno umetniško delo, katerega je občudovalo vseh deset raziskovalcev. Hrošč je romal iz roke v roko, lord Carnervon ga je podaril meni v spomin. Ti znaš, lord Carnervon je umrl prvi od nas. Včeraj je preminul naenkrat Richard Bethell. On je bil deveta žrtev Tutankhamona. To noč sem razkril jaz skrivnost hrošča govnujača. Hrošč je zastrupljen in je nam vsem prinesel smrt! Jaz sem zadnji. Gotovo sem držal kamen stokrat v rokah!»

Ko je odšel More Mitchell ves ganejen, se je dvignil Glan s postelje. Napisal je dolgo pismo svoji nevesti, potem je vzel srčni pečatnik (hrošča) mrtvega faraona in se je podal počasi v londonsko lukso. Najel je čolnarja, ki ga je peljal ven na odprto morje.

Počasi je odprl Glan pest in je spustil kamenitega hrošča globoko v morje. Nato je okrenil čolnar čoln.

Štiri tedne za tem so poročali londonski časopisi, da je umrl nagle in zagonetne smrti učenjak Glan Davis, soraziskovalec Carterovih izkopavanj v Egiptu in zadnji od odkriteljev Tutankhamonovega groba, ki je prečital in obelodanil vse v faraonovi grobnici najdene klinopise.

*

Odkrito mesto zlata.

Dva državna inženjerja južnoameriške republike Kolumbija sta odkrila po 350 letih pravljico mesto Toro Viejo. Mesto je bilo ustanovljeno od španskega raziskovalca in iskalca zakladov Franca Larrage junija 1573. Omenjeni je delal po naročilu podkralja kolonije Nova Granada. Ta obširna pokrajina je obsegala današnje republike: Kolumbija, Venezuela, Panama in Ekvador. V Toro Viejo so odkrili velike množine zlata, katere so spravljali po Magdalenski reki v Karibiško morje. Od tamkaj so prepeljavale španske jadrnice dragoceni tovor preko Oceana v Španijo.

Pred prihodom Špancev v južno Ameriko je posedalo zlata polja v Toro Viejo indijansko pleme. Leta in leta so kljubovali belokožni iskalcem zlata nevarnostim džungle in so odbijali napade Indijancev. Slednjič so vendar le izvojevale zastrupljene pušice Indijancev zmago, leta 1587 so morali Španci ustaviti pridobivanje zlata. Tudi po odhodu Špancev Indijanci niso več stopili na zemljo, na kateri so živeli beli zlodeji. Tekom stoletij je prerastel gozd stare ceste ter poslonia.

Inženjerja, ki sta odkrila nekdanjo naselbino iskalcev zlata, sta jo izsledila na podlagi starega španskega zemljevida in zadela najprej v sedanji džungli na predmete kakor na: kano ne in sulice, oklepe, kroglice, žreblje in kuhinjsko opremo. Ojunačena po teh najdbah sta nadaljevala kopanja v globočino in naletela na indijansko orodje iz kamna. Kopala sta še dalje in odkrila naplavljenno zlato v celih kepah, dragoceno kovino platin in petrolejske vrelce.

*

Iz ljubosumnosti ...

V Jeffersonville v Ameriki so odkrili pred kratkem čisto slučajno skrivnostno zastrupljevalko, ki je razumela žrtvam pomagati na drugi svet s smrtonosnimi strupi in to na nečuten način.

V zgoraj omenjenem mestu je obolelo v zadnjih mesecih več mladih žensk na znakih zastrupljenja. Dve od teh sta umrli. Prvotno so bili vsi prepričani, da je šlo v teh slučajih za hudo črevesno prehlajenje. Obolele deklice niso posedale sovražnikov, in niti starši in niti zdravniki niso imeli najmanjšega povoda za sum na zločin. Nekatere od bolnic so si pa zopet opomogle in vse je bilo v redu.

Po preteku par tednov se je pojavila ravno ista bolezen in sicer deloma pri prejšnjih, deloma pri novih žrtvah. Zdravnik, ki je zdravil več od teh bolnic, je postal pozoren in je preiskal njih hrano in posebno še sadje. Seve ni zadel na nobeden vzrok ponovitve težke črevesne bolezni.

Ko je ponovno ena od obolelih umrla, so našli v njenem telesu strihnin in še preostanke raznih drugih strupov.

Zdravniki in policija so stali pred zagonetko. Kar so imeli poprej le za črevesno bolezen, se je prikazalo pri raztelesenju umrle v čisto drugi skrivnostni luči.

Odkod je bil strup in na kak način so ga zavžile deklice? Ti dve vprašanji sta tvorili veliko skrivnost.

Zločinsko zadevo je razvozljal samo le slučaj:

Ena od obolelih je pisala pismo, je omočila znamko, a jo pustila nepriplepljeno na mizi, ker so jo zagrabili neznosni krčji. Ko so prišli drugi par ur za tem v sobo deklice, so našli na mizi več mrtvih muh, druge so se še držale poginjene napol mokre znamke. Pričela je preiskava in kemik je ugotovil, da je bila znamka prepojena z najhujšimi strupi.

Ko so poizvedovali po izvoru znamke, so dognali, da je bila iz rok mlade kemičarke Leonije Shoenan, ki je bila prijateljica vseh obolelih deklic in jim je večkrat ponudila znamke. Policija je ugotovila, da je zločinka imela navado, da je vsiljevala znamke in ni jemala v največ slučajih niti denarja za nje.

Hišna preiskava pri osumljeni je razkrila, da je imela kemičarka vse mogoče strupe, katere je uporabljala za izdelavo lepila.

Oblast je bila skraja prepričana, da je ujela zastrupljevalko iz peklenke naslade, ki je morila, ker jej je bil zločin strast in zadoščenje. Ta razlaga zločinov se je izkazala po nadaljni preiskavi kot neresnična, ker se je hotela kemičarka iznebiti le onih prijateljic, ki so jej bile v napotju na ta ali oni način pri njenih ljubezenskih zvezah. V teh slučajih je šlo za maščevanja iz ljubosumnosti.

Prepozna priznanja.

Je že stara in obče znana resnica, da je nepriznana nadarjenost posebno

Samo 43 Din

pristna švicarska anker remontoar nikel ura!

Samo 45 Din

fin in dobro iduća budilka!

Samo 130 Din

krasna kuhinjska stenska ura

1004/9 Razpošilja

Trgovski dom Stermecki
Celje št. 24.

Kar ne ugaja, se zamenja ali pa povrne denar. Pišite tako po novi, veliki, ilustrirani cenik z več tisočimi slikami, katerega dobite zastonj!

poglavje razvoja zgodovine človeštva. V vseh deželah in v vseh časih naletimo na izreke, ki se glasijo: »Nikdo ne velja za preroka v svoji lastni domovini.« Resnica teh pregovorov se je do sedaj najbolj izkazala na polju tehnike in sicer ravnatom, kjer je šlo za iznajdbo vsakdanjega, praktičnega predmeta.

Eden najbolj imenitih izumiteljev, katerega si lasti Dunaj, je gotovo gozdarski pomočnik **Josip Ressel**, s katerega imenom bo ostal vedno v zvezi izum ladijskega vijaka. Skozi dobo 15 let, od 1812 do 1827, se je ukvarjal Josip Ressel v prostih urah z mislijo, da bi spravil ladjo v premikanje s pomočjo vijaka. Leta 1829 se mu je posrečilo, da je opremil čoln »Civetta« s šestkonjskim parnim strojem, ki je dosegel na morju 6 milj hitrosti na uro. Ressel je umrl leta 1857. Leta 1863 so mu postavili pred dunajsko tehnično visoko šolo spomenik iz bronu.

Krojač iz avstrijskega mesta Kufstein **Josip Madersperger** je napravil leta 1815 prvi šivalni stroj. Prejel je šestletno dovoljenje za izrabo svoje iznajdbe. Ker pa se mu ni posrečilo, da bi bil plačal vse tedaj predpisane takse, je ugasnilo državno dovoljenje že po treh letih. Ko bi bil tedaj kedo podprl z denarjem to velevažno iznajdbo, bi bil prišel ženski spol tri desetletja poprej do blagoslova šivalnega stroja. Še le 30 let za tem, ko so Maderspergerja razvpili za prismojenca, je pridobil Anglež Elis Howe za malenkost Maderspergerjevo iznajdbo ter nje patent. Izumitelj Madersperger je bil med tem tako obubožal, da je umrl v starosti 83 let v sirotišnici. Pred kratkem so mu postavili spomenik v Kufsteinu.

Peter Mitterhofer iz okolice tiroskega mesta Meran je izumil že l. 1866 pisalni stroj. Ta model, ki je sedaj v tehničnem muzeju na Dunaju, je videl slučajno ameriški mehanik K. Glidden. Po vrnitvi v Ameriko je stopil glede izrabe izuma pisalnega stroja v stik s tvornicami za orožje: Remington, Yost in s tiskarnarjem Sholesom in leta 1873 so priromali prvi pisalni stroji na trg.

Dunajski mehanik **Siegfried Markus** se je pokazal leta 1876 prvič na